

i Tinget indbringes Regeringsforslag paa Grundlag af Kommissionforhandlinger, plejer de at være ledsaget af Motiver, hvori Regeringen angiver, hvorfor den har foretrukket det ene Forslag for det andet. I dette Tilfælde er Forslaget blankt for Motiver. Den højtærede Forsvarsminister har formodentlig fundet saadanne overflødige, han har formodentlig ment, at i det Øjeblik Partiet Venstre havde formet sine Forslag, forstod ethvert Menneske i Landet, at da havde han kun eet at gøre, nemlig at indbringe dem, og da var det ørkesløst at begrunde dem. Men maaske har den højtærede Forsvarsminister ogsaa haft den Grund, at det er meget vanskeligt sagligt at begrunde disse Forslag. Det har imidlertid ikke blot været den højtærede Forsvarsminister, der har stillet sig saaledes, men ogsaa den ærede Ordfører for Venstre (I. A. Hansen). Heller ikke fra hans Side fremkom der en Begrundelse af Partiets Forslag og kun i meget ringe Grad en Omtale af det. Der var enkelte Punkter deri, som den ærede Ordfører omtalte, og det var Punkter, som han syntes at være meget glad over. Han understregede først og fremmest, at det var foreslaaet fra det ærede Partis Side, at Orlogsværftet og Hærens Værksteder i Fremtiden skulde være selv bærende Institutioner. Det glæder mig, at dette Punkt i det ærede Partis Forslag i særlig Grad har den ærede Ordførers Interesse, thi det er et Forslag, som vi har stillet, og som vi naturligvis er meget tilfredse med, at man fra de andre Partiers Side bagefter har sluttet sig til. Men heller ikke fra den ærede Ordførers Side fremkom der, som sagt, altsaa nogen Begrundelse af Partiets Forslag, lige saa lidt som der fra ham eller fra den højtærede Forsvarsminister fremkom noget nævneværdigt med Hensyn til Partiets Stilling til de fra konservativ Side fremsatte Forslag.

Derimod erkender jeg, at den højtærede Forsvarsminister gjorde et Forsøg paa at begrunde, hvorfor han havde taget et af de fire militærprægede Forslag, der foreligger fra Kommissionens Side. Disse fire Forslag kædes jo sammen ved en fælles Betegnelse; de møder os alle med den Paastand, at det er Meningen at skabe, hvad man kalder et effektivt Værn for Danmarks nationale Sikkerhed, og den højtærede Forsvarsminister fremførte en Række Grunde, hvorfor han mente det fornødent at tilvejebringe et saadant effektivt Værn. Den højtærede Minister vendte sig her til et Emne, som vi tidt og mange Gange har diskuteret i denne Sal, nemlig Folkefor-

bundspagten, idet han sagde, at vi i Kraft af denne Folkeforbundspagt og i Kraft af vor Stilling som Medlem af Folkeforbundet nødvendigvis maatte have et effektivt Værn; det var vor Pligt, sagde den højtærede Forsvarsminister. Han byggede disse Udtalelser dels paa Pagtens Artikel 8 og dels paa den Kommentar, som afgaves af den engelske Regering overfor Underhuset i Juni Maaned 1919. Jeg maa tilstaa, at blandt de mangfoldige Vrangfortolkninger, jeg i mine Dage har staaet overfor fra ærede Modstanderes Side, er en af de besynderligste den stadige Tilbagevendt til denne engelske Kommentar fra 1919. De Ord, der staaer i Kommentaren, er følgende: „Det er sandt, at i Mangel af en stærk international Styrke, der er rede til Handling i alle Dele af Verden, maa Ligaens Medlemmer selv træffe deres egne Arrangementer til øjeblikkelig Selvforsvar mod Kræfter, der pludselig kunde blive samlet mod dem, idet de da maa bygge paa Aftaler, de har truffet i Forvejen med deres Naboer med dette Formaal for Øje“. Hvor er der i denne Udtalelse en eneste Sætning, som paalægger en Pligt til at skabe et saadant Forsvar, som af den højtærede Minister her kræves? Hvis den højtærede Minister vil lægge ind i den, at der er en Forpligtelse til at være rede overfor pludselige Angreb, maa den højtærede Minister jo lige saa godt tage det andet Led med, som siger: Ved Siden af at berede jer selv, maa I sørge for at træffe Aftaler med jeres Naboer. Men tror den højtærede Minister, at der er en eneste Repræsentant for nogen Stat, der er Medlem af Folkeforbundet, som ud fra denne Kommentar vil drage den Slutning, at man har den Forpligtelse at alliere sig med sine Naboer for at forberede sig mod pludselige Angreb? Nej, Sandheden er, hvad der vil være klart for enhver, der gennemlæser Kommentaren, at denne Bemærkning i den paagældende Erklæring fra engelsk Side er en Udtalelse rettet mod Betragtninger fremført fra fransk Side under Folkeforbundsforhandlingerne. Alle ærede Medlemmer ved, at da man drøftede dette Spørgsmaal i Paris, krævedes det fra fransk Side, at der skulde tilvejebringes en international Hær med en Generalstab med General Foch i Spidsen, og at dette skulde være Sikkerhed i Fremtiden mod de pludselige Overfald fra en eller anden Magts Side. Dette afviste man pure og afgørende fra engelsk Side, og i den paagældende engelske Kommentar siger man til Franskmandene: Ja, vi indrømmer, at en saadan Styrke, der er rede til pludseligt Forsvar, er der ikke